

Brüssel, 26. aprill 2021
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2021/0104(COD)

8132/21
ADD 3

DRS 18
EF 147
ECOFIN 379
SUSTDEV 48
CODEC 574
IA 61
COMPET 282

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	22. aprill 2021
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	SWD(2021) 151 final
Teema:	KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT MÕJU HINDAMISE ARUANDE KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE Lisatud dokumendile: Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiive 2013/34/EL, 2004/109/EÜ ja 2006/43/EÜ ning määrust (EL) nr 537/2014 seoses äriühingute kestlikkusaruandlusega

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument SWD(2021) 151 final.

Lisatud: SWD(2021) 151 final

Brüssel, 21.4.2021
SWD(2021) 151 final

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT
MÕJU HINDAMISE ARUANDE KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

Lisatud dokumendile:

**Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv,
millega muudetakse direktiive 2013/34/EL, 2004/109/EÜ ja 2006/43/EÜ ning määrust
(EL) nr 537/2014 seoses äriühingute kestlikkusaruandlusega**

{COM(2021) 189 final} - {SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final}

Kommenteeritud kokkuvõte
Mõjuhinnaang muu kui finantsteabe avalikustamist käsitleva direktiivi läbivaatamise ettepaneku kohta
A. Vajadus meetmete järele
Miks? Mis on lahendamist vajav probleem?
Muu kui finantsteabe avalikustamist käsitlevas direktiivis on nõutud, et teatavad suured ettevõtted peavad aru andma sotsiaalses, töötajatega seotud ja keskkonnaküsimustes ning inimõiguste, altkäemaksu ja korruptsiooniga seotud teemadel. Praegu ei vasta ettevõtete esitatud teave kasutajate (nt investorid ja kodanikuühiskond) vajadustele. Mõned ettevõtted, kellelt kasutajad teavet vajavad, jätavad aruande üldse esitamata. Isegi kui ettevõtted aruande esitavad, ei ole teave tavaliselt piisavalt asjakohane, võrreldav, usaldusväärne või kergesti kättesaadav ja kasutatav. Eeldatavasti kasutajate vajadus muu kui finantsteabe järele kasvab märkimisväärselt, mistõttu need probleemid süvenevad. Kui investorid ja kodanikuühiskond ei saa piisavalt mittefinantsteavet, tekitab see investeerimiskrisise, pärsib rahavoogude jõudmist kestlikkuse kriisi lahendamisesse tegevustesse ning vähendab ettevõtete ja ühiskonna vastutust. Teabe koostajad (aruandvad ettevõtted) kannavad tarbetuid kulusid, kuna nad ei tea, millist teavet esitada ja mida sidusrühmad ootavad lisaks ettevõtete avalikult esitatavale teabele. Selle üks põhjus on muu kui finantsteabe avalikustamist käsitleva direktiivi paindlikkus ja hägusus. Lisaks eksisteerib palju kattuvaid aruandlusstandardeid ja -raamistikke ning seega puudub üksmeel selles, millest ettevõtted üldse peaksid aru andma.
Mida selle algatusega loodetakse saavutada?
Algatuse eesmärk on tagada, et ettevõtted, kellelt kasutajad vajavad muud kui finantsteavet, sellise teabe ka esitavad ning et esitatud teave on asjakohane, võrreldav, usaldusväärne ning kergesti kättesaadav ja kasutatav. Samuti on algatuse eesmärk vähendada teabe koostajate tarbetuid kulusid. Võimaldades investoritel paremini hinnata kestlikkusriske ja investeringute mõju, kaasatakse sellega Euroopa rohelise kokkuleppe toetamiseks erasektori rahalisi vahendeid. Algatus aitab kaasa kapitaliturgude liidu väljakujundamisele, andes investoritele juurdepääsu investeerimisobjektiks olevate ettevõtete võrreldavale mittefinantsteabele kogu ELis. Samuti tugevdab see ettevõtete ja ühiskonna vahelist ühiskondlikku kokkulepet ning suurendab ettevõtete vastutust ühiskonnale ja keskkonnale avaldatava mõju eest.
Milline on ELi tasandi meetmete lisaväärtus?
Ainult ELi meetmetega on võimalik tagada esitatud muu kui finantsteabe võrreldavus kogu ühtsel turul ning muu kui finantsteabe avalikustamist käsitleva direktiivi ja muude kestlikku rahandust käsitlevate õigusaktide (sh kestliku rahandusega seotud avalikustamist käsitlev määrus ja taksonoomiamäärus) aruandlusnõuete sidusus. Kogu ELis on vaja ühtseid eeskirju, et vähendada riske, mis tulenevad eri liikmesriikide erinevatest aruandlusnõuetest, mis tekitab piiriülesele tegutsevatele ettevõtetele lisakulusid ja kahjustaks ühtset turgu. Lisaks võib ELi sekkumine anda ELile suurema kaalu ülemaailmses poliitilises arengus seoses muu kui finantsteabe aruandlusega.
B. Lahendused
Milliseid seadusandlikke ja mitteseadusandlikke poliitikavariante on kaalutud? Kas on olemas eelistatud variant? Miks?
Mõjuhinnaang keskenduti järgmisele kolmele küsimusele: 1) standardimine, eelkõige kas töötada muu kui finantsteabe aruandluses välja ELi standardid ja kas muuta need ettevõtetele kohustuslikuks; 2) kinnitus eelkõige selle kohta, kas esitatud mittefinantsteave peaks olema kinnitatud ja kui, siis millisel kindlustasemel, ja 3) kohaldamisala, st milliste ettevõttekategooriate suhtes tuleks aruandlusnõudeid kohaldada. Eelistatud poliitikavariant: 1) nõuda kõigilt muu kui finantsteabe avalikustamist käsitleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvatelt ettevõtetelt aruannete esitamist kooskõlas ELi standarditega; 2) nõuda, et kõik kohaldamisalasse kuuluvad ettevõtted on saanud esitatud mittefinantsteabele vähemalt piiratud kindlusega kinnituse, seda läbivaatamisklausliga, et saaks hiljem analüüsida vajadust taotleda keskpikas perspektiivis piisavat kindlust (mis on kõrgem ja nõudlikum kindlustase), ning 3) laiendada muu kui finantsteabe avalikustamist käsitleva direktiivi kohaldamisala kõigile suurtele piiratud vastutusega ettevõtetele ja enamikule börsil noteeritud äriühingutele. Peamine kompromiss tuleb leida rangete aruandlus- ja teabe kinnitamise nõuete (millel on lai kohaldamisala ja mis on väga tõhusad kasutajate vajaduste rahuldamisel, kuid mis on teabe koostajate jaoks kallimad) ning vähem rangete aruandlus- ja teabe kinnitamise nõuete ja kitsama kohaldamisala vahel (mis on vähem tõhusad kasutajate vajaduste rahuldamisel, kuid lühikeses perspektiivis teabe koostajate jaoks odavamad). Eelistatud variandiga saavutatakse algatuse eesmärgid võimalikult väikeste kuludega.
Kes millist varianti toetab?

Teabe kasutajad (investorid, kodanikuühiskond jt) üldiselt toetavad rangemaid aruandlus- ja teabe kinnitamise nõudeid ning laiemat kohaldamisala, samal ajal kui teabe koostajad eelistavad valdavalt leebemaid nõudeid ja kitsamat kohaldamisala. Hoolimata nendest erinevustest toetatakse laialdaselt (sealhulgas suure hulga teabe koostajate hulgas) nõuet kasutada muu kui finantsteabe aruandluses ELi standardeid. Finantseerimisasutused, kes on nii teabe kasutajad kui ka koostajad, pooldavad pigem rangemaid aruandlus- ja teabe kinnitamise nõudeid ning laiemat kohaldamisala kui enamik finantssektoriväliseid ettevõtteid.

C. Eelistatud poliitikavariandi mõju

Millised on eelistatud poliitikavariandi (kui see on olemas, vastasel korral peamiste poliitikavariantide) eelised?

Kasutajad saavad kasu paremast juurdepääsust võrreldavale, asjakohasele ja usaldusväärsele mittefinantsteabele, mis pärineb suuremalt arvult ettevõtetest. See vähendab finantssüsteemi investeerimise riske, suurendab rahavooge ettevõttesse, millel on positiivne sotsiaalne ja keskkonnamõju, ja suurendab ettevõtete vastutust. Pakutud variant tagaks, et sellist teavet esitaks ligikaudu 49 000 ettevõtet (75 % kõigi piiratud vastutusega ettevõtete käibest) võrreldes praeguse 11 600 ettevõttega (47 % kõigi piiratud vastutusega ettevõtete käibest). Kõik suured ettevõtted ja enamik börsil noteeritud äriühinguid oleksid kohustatud järgima muu kui finantsteabe aruandluse standardeid ja taotlema esitatud teabele kinnitust. Võrdluseks võib öelda, et praegu rakendab standardeid hinnanguliselt vaid 20 % suurtest ettevõtetest ja ainult 30 % taotleb teatava kindlusega kinnitust. Kavandatud variandil on kaudne positiivne mõju põhiõigustele, keskkonnale ja ühiskonnale, kuna rangemad aruandlusnõuded võivad mõjutada ettevõtete käitumist paremuse poole. Näiteks võttis umbes 45 % praegu muu kui finantsteabe avalikustamist käsitleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvatest ettevõtetest kõnealuse direktiivi kehtivate nõuete tõttu kasutusele mõne uue keskkonna- või inimõigustega seotud hoolsuskohustuse menetluse.

Millised on eelistatud poliitikavariandi (kui see on olemas, vastasel korral peamiste poliitikavariantide) kulud?

Eelistatud variandi hinnanguline kogukulu teabe koostajatele on 1 200 miljonit eurot ühekordsete kuludena ja 3 600 miljonit eurot iga-aastaste korduvkuludena. Kui EL meetmeid ei võta, suurenevad teabe koostajate kulud oluliselt niikuinii, kuna suureneb kasutajate kooskõlastamata teabenõudlus, puudub üksmeel selles, millist teavet peaksid ettevõtted kasutajate vajaduste rahuldamiseks esitama, ning jätkuvalt on keeruline hankida tarnijatelt, klientidelt ja investeerimisobjektiks olevatelt ettevõtetest muud kui finantsteavet, mida teabe koostajatel on vaja aruannete esitamiseks. Kuna piisavalt üksikasjalikke andmeid ei ole, on uute eeskirjade puudumisel võimatu arvutada teabe koostajate kulusid. Hinnangu kohaselt võib aga standardite kasutamisest saadav iga-aastane kulude kokkuhoid olla 24 200–41 700 eurot ettevõtte kohta (ligikaudu 280–490 miljonit eurot aastas praeguses muu kui finantsteabe avalikustamist käsitleva direktiivi sihtühmas ja 1 200–2 000 miljonit eurot aastas eelistatud variandi rakendamise korral), kui standardid kõrvaldavad vajaduse esitada täiendavaid teabepäringuid. Eelistatud variandil ei ole märkimisväärset negatiivset mõju ühiskonnale, keskkonnale ega põhiõigustele.

Milline on mõju ettevõtetele, VKEdele ja mikroettevõtetele?

Mõjutatud ettevõtted seisavad silmitsi kulude üldise suurenemisega (vt eelmine punkt). Eelistatud variant peaks siiski parandama ka ettevõtete vastupidavust, kuna parem aruandlus suurendab nende teadlikkust kestlikkusega seotud riskidest ja parandab riskijuhtimist. See peaks tooma kasu ka kestlikumatele ettevõtetele, sest selles osas edukamaid on lihtsam kindlaks teha. Aruandlusnõudeid ei kohaldataks VKEde suhtes, välja arvatud börsil noteeritud VKEd. Küll aga töötatakse VKEde jaoks välja lihtsustatud aruandlusstandardid, mida saab kasutada vabatahtlikkuse alusel. Need peaksid võimaldama VKEdele täita suurte ettevõtete klientide ja pankade teabevajadusi ning hõlbustama nende panust ja osalemist üleminekul kestlikule majandusele.

Kas on ette näha märkimisväärset mõju riigieelarvetele ja ametiasutustele?

Rakenduskulud on hinnanguliselt 35,5 miljonit eurot, millele lisandub igal aastal veel 5 miljonit eurot kulusid digitaalsete *ad hoc* protsesside arendamiseks ja digiregistrite hooldamiseks, mis tulenevad käesoleva algatuse kohasest nõudest märgistada digitaalselt muu kui finantsteave. Samuti võib liikmesriikidel tekkida lisakulusid seoses nõuete jõustamise prioriteetide suunamisega muu kui finantsteabe aruandlusele.

Kas on oodata muud olulist mõju?

Eelistatud variandi puhul võivad ELi ettevõtete aruandluskulud olla kolmandate riikide ettevõtete kuludest suuremad, mis mõjutab negatiivselt nende rahvusvahelist konkurentsivõimet. Mõned ülemaailmsed ettevõtted otsustavad tõenäoliselt järgida ELis kohustuslikke standardeid vabatahtlikult ning teised jurisdiktsioonid juba kehtestavad nõudeid või teevad poliitikaalgatusi kestlikkusega seotud teabe avalikustamise valdkonnas. Lisaks suureneb pikemas perspektiivis tõenäoliselt ELi ettevõtete konkurentsivõime, kui ELi standardid hoogustavad ülemaailmset ühtlustamist ja mõjutavad võimalikke tulevasi ülemaailmseid standardeid.

D. Järeelmeetmed
Millal poliitika läbi vaadatakse?
Hindamine toimub siis, kui on võimalik koguda piisavalt tõendeid algatuse mõju kohta (st kui olemas on vähemalt kolme aasta andmed), võttes arvesse aega, mida on vaja algatuse võimalikuks ülevõtmiseks ja rakendamiseks ning andmete kogumiseks.